

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Juris Canonici Theoria Et Praxis, Ad Forum Tam
Sacramentale quàm contentiosum, tum Ecclesiasticum,
tum Seculare**

Cabassut, Jean

Lugduni, 1698

XXVI. De pactis quæ contractibus adjunguntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62355](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62355)

vel depositum apud depositarium, vel pignus apud creditorem, isti ad nihil tenentur ubi neque culpa, neque mora, neque conventio ulla in oppositum intercessit. Mutuatarius quoque perstat in dominio rei transmissæ pro solutione, ideoque si deperditur antequam creditor eam receperit, vel per se, vel per medium à se approbati quoad hoc internuncii, res illa deperit mutuatario ut domino. De emptione major est difficultas re nondum emptori tradita depereunte; cum dicatur in l. *Traditionibus* 20. C. de pactis: *Traditionibus dominia rerum, non nudis pactis transferuntur*. Et tamen perspicue statuitur l. 1. C. de pericul. & commod. rei vend. & Instit. de emption. §. *Cum autem*, si res vendita casu pereat ante traditionem, perdi non venditoris, sed emptoris damno. Quam Juris dispositionem omnes Casuistæ approbant. Sed emptor re nondum tradita habet aliquod in eam imperfectum dominium traditione perficiendum. Quamvis autem contractus emptionis venditionis solo Partium mutuo consensu perficiatur, si tamen utriusque mens erat eam scripto firmandi, & ante scripturam res deperit apud venditorem, illam rei jacturam non emptor, sed solus venditor debet sustinere, utpote nondum perfecto contractu per scripturam, quæ ex mutua æborum voluntate conditionis necessariæ vicem habet, adeo ut sit locus penitentia: donec Pars utraque subscripserit, ut decernitur Instit. de empr. & vendit. in princ. & l. *Contractus*, C. de fide instrum.

V II. Monet denique Navarra c. 27. n. 67. Confessarium, aut alium quemvis internuncium restitutionis, quamvis non requiratur, suam tamen debere fidem probare recipiendo solutionum syngraphas quas exhibeat debitori.

CAPUT XXVI.

De pactis qua contractibus adjunguntur.

I. ACTA quæ pro diversis contrahentium intentionibus ad contractus adjunguntur vim ordinariam ac legitimam contractuum quibus apponuntur possunt extendere, vel restringere, dummodo juri naturali non repugnent pacta opposita, ut perspicue docet l. *Contractus quidam*, D. de regul. jur. hisce verbis: *Nisi quid nominatim convenit, vel plus, vel minus in singulis contractibus. Nam hoc servabitur quod initio convenerit; legem enim contractui dedit. Excepto eo quod bone fidei iudicio contrarium est: & ita utimur.*

II. Sic fit ut commodatarius qui ex vi commodati non tenetur nisi de sola culpa, teneatur ex vi pacti commodato adjuncti etiam de casu fortuito, cap. unico, de commodato.

III. Deposi

III. Depositarius quoque ex vi contractus depositi nullatenus tenetur de casu fortuito : & tamen tenebitur si conventum inter ambas Partes fuerit, ut ipsum quoque casum fortuitum præstet, l. 1. §. Sape, D. depositi, & cap. Bona fides, de deposito. Neque tamen his pactis dominium immutatur rei ipsius, cum proprietas ipsa rei adhuc remaneat penes ipsum commodantem, & penes ipsum qui deposuit.

IV. Ita etiam ex vi mutui nihil debet mutuarius præter mutuatum sortem : neque tenetur ad interesse, sive damni, sive lucri, etiamsi creditor occasione mutui vel lucrum amittat, vel damnum reverà sustineat. Et consentiant Summistæ omnes, non posse quidquam exigi per creditorem, quantumvis reale ac verum interesse, nisi pactum ab initio de præstando interesse præcesserit. Sed de utroque interesse mutuarius tenebitur si speciatim in ipso mutui contractu convenerit. Navarra in Enchir. cap. 17. num. 211, cæterique Doctores.

V. In emptione quoque & venditione, re tradita transfertur ita dominium, ut venditori ad eam jus nullum reliquum sit. Secus tamen erit si appositum fuerit pactum additionis in diem, hoc est, ut si intra conventum tempus alter emptor meliorem offerat conditionem venditori, res sit inempta, l. 1. & l. 4. D. de addict. in diem. Idem obtinet in pacto redemptionis seu retrovenditionis, ut possit venditor eodem pretio redimere rem venditam, aut eo pretio quale tunc æstimabitur tempore præstituto, l. Si fundum, & l. Si à te comparavit, C. de pactis inter empt. & vendit. Itemque in pacto legis commissoriae, ut si intra præfixum diem pretium non solvatur, redeat res ipsa ad venditorem, l. 2. & 3. D. de lege commissoria. Quod tamen pactum in emptione approbatum reprobatur in pignore, de quo pacifici non licet, ut debitore non solvente pignus acquiratur creditori. Est enim contra bonos mores, & contra æqualitatem dati & accepti, quia pignus sæpe valorem excedit rei debitæ, cap. Significante, de pignor. & l. 1. & 3. C. de pact. pignor. Denique facilis esset similis inductio ad cæteros quoscunque contractus.

VI. Sicut autem ex pactis additis contractus determinantur, contingit vicissim ut ex contractu exurgat citra ullam expressionem pactum tacitum: ut in locatione prædii urbani quidquid intus defertur, vel invehitur à conductore, oppignoratur tacita conventionem locatori, l. Item quia, D. de pact. Plura istiusmodi exempla perquire sub tit. Digestorum & Codicis in quibus causis pignus vel hypotheca tacite contrahatur.